

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/536/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511211829
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2511211829.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Q. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, S., toho času pobytom na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou P. Q., pracovníčkou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 298,05 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 11C/145/2011-51 zo dňa 26. februára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 23a ods. 1 citovaného zákona, ďalej § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 122 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. a vecne tým, že dňa 09.10.2006 Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, so žalovaným uzatvorila na predtlačenom formulári Zmluvu o osobnom úvere č. 15662828, ktorej súčasťou tvoria všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 198,83 Eur (5.990,- Sk) bezhotovostným prevodom na účet žalovaného. Úver sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok (6 splátok) vo výške 37,11 Eur (1.118,- Sk, bez poistenia). Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 39,96%, RPMN v zmluve je uvedená vo výške 48,22%. Podľa čl. 2 písm. b/ obchodných podmienok bol dohodnutý poplatok za spracovanie úverovej dokumentácie a v zmysle čl. 2 písm. h/ obchodných podmienok si zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania úrok z omeškania vo výške zákonom stanovenej sadzby. Podľa čl. 2 písm. f/ si strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 8,30 Eur pre prípad, že ktorákoľvek mesačná splátka alebo jej časť nebude zaplatená k dátumu splatnosti. Zároveň v čl. 4 si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy vo výške administratívneho poplatku za predčasné splatenie úveru podľa čl. 3 písm. a/ obchodných podmienok. Žalovaný nedodrжал splátkový kalendár, dostal sa do omeškania, pričom postupca z tohto dôvodu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na plnenie sumy 298,05 Eur (8.979,- Sk) do 05.06.2007. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.08.2008 medzi postupcom Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, zriaďovateľ Beneficial Finance a.s., Praha a žalobkyňou, postúpil postupca na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanému.

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý je založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ (žalobkyňa) používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje.

Súd predtým, ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku žalobkyne, zaoberal sa otázkou premlčania (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.). Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní premlčanie vzhľadom na to, že v prípade premlčania takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offa (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodiť pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Pokiaľ ide o ustálenie, či v danej veci sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka (pretože je nepochybné, že úver je absolútnym obchodom a súd toto nespochybňuje), uviedol, že za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležitú. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.). Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Za nedostatočný na presadenie obchodného práva považuje súd aj argument, že rovnaká právna úprava dopadá na obidve strany zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, a nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávateľia, ktorí uplatňujú práva na súde. Spory iniciované spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.11.2013 sp. zn. 6Co/2/2013).

Je zrejmé, že všeobecná premlčacia doba v Obchodnom zákonníku je o jeden rok dlhšia (4 roky), ako premlčacia doba v Občianskom zákonníku (3 roky). Zároveň je nepochybné, že v danej veci je pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivejšie, keď súd aplikuje ustanovenie zákona, ktoré upravuje kratšiu premlčaciu dobu, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nepredlžuje sa tým stav právnej neistoty. Súd považoval ustanovenia o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka za priaznivejšie pre spotrebiteľa. V danej veci je zrejmé, že posledná splátka úveru bola splatná 17.04.2007 (čo sa týka odstúpenia od zmluvy nebolo v konaní preukázané, že toto bolo skutočne žalovanému aj doručené), premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka teda plynula od 17.04.2007 do 19.04.2010 (nakolko 17.04.2010 pripadlo na sobotu a najbližší pracovný deň bol pondelok - 19.04.2010). Rovnako je premlčané aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vyúčtovanej listom z 01.06.2007, ktorej splatnosť bola stanovená na 05.06.2007, premlčacia doba uplynula 07.06.2010 (pondelok). Žaloba bola podaná na súd až 22.09.2011, čo je po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania / povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako

celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.Súd s poukazom na uvedené návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala. Súd však žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie, navyše mu v tomto konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy konania v prvostupňovom konaní i odvolacom konaní, pričom trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 37,96 Eur s DPH za podanie odvolania. Navrhovateľ vo svojom odvolaní zastáva názor, že aplikáciou ust. §5b Zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1. Dodatočného protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Odvolateľ má za to, že priamym aplikovaním § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa by súd porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Navyše je tu reálny hrozba, že súd by tak spôsobil navrhovateľovi škodu.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože sa v celom rozsahu s jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

Odvolací súd zhodne s prvostupňovým dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že návrh bolo treba zamietnuť.

Z obsahu spisu vyplýva a medzi účastníkmi nebolo sporným, že Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, so žalovaným uzatvorila na predtlačenom formulári Zmluvu o osobnom úvere č. 15662828, ktorej súčasťou tvoria všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 198,83 Eur (5.990,- Sk) bezhotovostným prevodom na účet žalovaného. Úver sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok (6 splátok) vo výške 37,11 Eur (1.118,- Sk, bez poistenia). Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 39,96%, RPMN v zmluve je uvedená vo výške 48,22%. Podľa čl. 2 písm. b/ obchodných podmienok bol dohodnutý poplatok za spracovanie úverovej dokumentácie a v zmysle čl. 2 písm. h/ obchodných podmienok si zmluvné strany

dohodli pre prípad omeškania úrok z omeškania vo výške zákonom stanovenej sadzby. Podľa čl. 2 písm. f/ si strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 8,30 Eur pre prípad, že ktorákoľvek mesačná splátka alebo jej časť nebude zaplatená k dátumu splatnosti. Zároveň v čl. 4 si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy vo výške administratívneho poplatku za predčasné splatenie úveru podľa čl. 3 písm. a/ obchodných podmienok. Žalovaný nedodrжал splátkový kalendár, dostal sa do omeškania, pričom postupca z tohto dôvodu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na plnenie sumy 298,05 Eur (8.979,- Sk) do 05.06.2007.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.08.2008 medzi postupcom Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, zriaďovateľ Beneficial Finance a.s., Praha a žalobkyňou, postúpil postupca na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanému.

Posledná splátka úveru bola splatná 17.04.2007 (čo sa týka odstúpenia od zmluvy nebolo v konaní preukázané, že toto bolo skutočne žalovanému aj doručené), premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka teda plynula od 17.04.2007 do 19.04.2010 (nakoľko 17.04.2010 pripadlo na sobotu a najbližší pracovný deň bol pondelok - 19.04.2010). Rovnako je premlčané aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vyúčtovanej listom z 01.06.2007, ktorej splatnosť bola stanovená na 05.06.2007, premlčacia doba uplynula 07.06.2010 (pondelok). Žaloba bola podaná na súd až 22.09.2011, čo je po uplynutí premlčacej doby.

Základnou spornou otázkou, vychádzajúc z obsahu odvolania žalobcu bolo, či súd prvého stupňa postupoval správne, keď otázku premlčania v súlade s ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi, pričom po ich posúdení sa s touto odvolacou námietkou nestotožňuje.

Premičanie sa definuje ako uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Hlavným, ba rozhodujúcim následkom premlčania je vznik práva na námietku premlčania pre povinný subjekt, ktorý ju môže ale nemusí uplatniť.

Nesprávnym právnym posúdením, čo v danej veci odvolacím dôvodom, sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

V danom prípade síce žalovaný nenamietal premlčanie uplatneného nároku žalobcom, v zmysle súdom prvého stupňa správne aplikovaného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 bolo potrebné aj bez návrhu, t.j. ex offo prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku, ktoré má za následok už bez ďalšieho nevyhnutnosť zamietnutia návrhu veriteľa. Premičanie nároku sa stalo skutočnosťou, ktorá bráni tomu, aby súd veriteľovi jeho právo priznal.

Na základe zákona č. 102/2014 Z.z. (článku VIII.) došlo k novele zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene ďalších zákonov, na základe ktorej bolo prijaté nové ustanovenie § 5b, podľa ktorého, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Podľa článku XIV. zákona č. 102/2014 Z.z., predmetné ustanovenie vstúpilo do účinnosti od 1. mája 2014. V § 29b zákona č. 102/2014 boli prijaté prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.05.2014, nie však k novoprijatému ustanoveniu § 5b citovaného zákona. Právny názor, podľa ktorého by sa v danom prípade mohlo jednať o neprípustnú retroaktivitu účinkov novelizovaného zákona č. 250/2007 Z.z. a tým súvisiaceho zásahu do právnej istoty účastníkov tohto vzťahu, nie je správny.

Právna teória i prax činí rozdiel medzi pravou a nepravou retroaktivitou. Pre pravú retroaktivitu platí, že lex posterior ruší (neužnáva) právne účinky v dobe účinnosti legis prioris, prípadne vyvoláva alebo spojuje práva a povinnosti subjektov s takými skutočnosťami, ktoré v dobe účinnosti legis prioris

nemali povahu právnej skutočnosti. V prípade nepravnej retroaktivity nový zákon síce nezakladá právne následky pre minulosť, avšak buď povyšuje minulé skutočnosti za podmienku budúceho právneho následku (jednoduchú výlučnosť) alebo modifikuje pre budúcnosť právne následky podľa skorších zákonov založené ... nepravé spätné pôsobenie zákona znamená len, že nový zákon zachycuje (právne kvalifikuje) minulé skutočnosti, alebo že sa dotýka (modifikuje, ruší) existujúce právne následky.

Všeobecne v prípadoch časového stretu starej a novej právnej normy platí nepravá retroaktivita, t.j. od účinnosti novej právnej normy sa i právne vzťahy, vzniknuté podľa zrušenej právnej normy, riadia novou právnou normou. Vznik právnych vzťahov, existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej normy, právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, ako i vykonané právne úkony, sa riadia zrušenou právnou normou (dôsledkom opačnej interpretácie stretu právnych noriem by bola pravá retroaktivita). Aplikuje sa tu princíp ochrany minulých právnych skutočností, najmä právnych konaní. Pokiaľ u pravej retroaktivity platí zásada všeobecnej neprípustnosti, za ktorej existujú striktne obmedzené výnimky prípustnosti, u nepravnej retroaktivity platí naopak zásada všeobecnej prípustnosti, u ktorej existujú výnimky jej neprípustnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, teda pokiaľ súd prvého stupňa rozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy ako práva zo spotrebiteľskej zmluvy v čase, keď už vstúpilo do účinnosti ustanovenie § 5b zákona č. 205/2007 Z.z. (na základe novely vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. účinnou od 01.05.2014), bol oprávnený (a zároveň povinný) prihliadať aj bez návrhu na premlčanie nároku, keďže v danom prípade platí nepravá retroaktivita, t.j. od účinnosti novej právnej normy sa riadia i právne vzťahy, ktoré vznikli aj podľa predchádzajúcej právnej normy. Vznik právnych vzťahov, existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej normy, právne nároky (vyplývajúce zo zmluvy o preprave osôb) sa posudzujú podľa doterajších predpisov. Z uvedeného je potom zrejmé, že súd prvého stupňa správne na premlčanie nároku žalobcu v tomto konaní prihliadal; na základe princípu nepravnej retroaktivity právnych noriem (starej aj novej právnej úpravy) nebol preto povinný prihliadať na podmienky uvedené v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. prihliadať na premlčanie dlhu iba na námietku dlžníka.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvého stupňa žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, vrátane rovnako vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania neprižnal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.